

No Country For Old Men

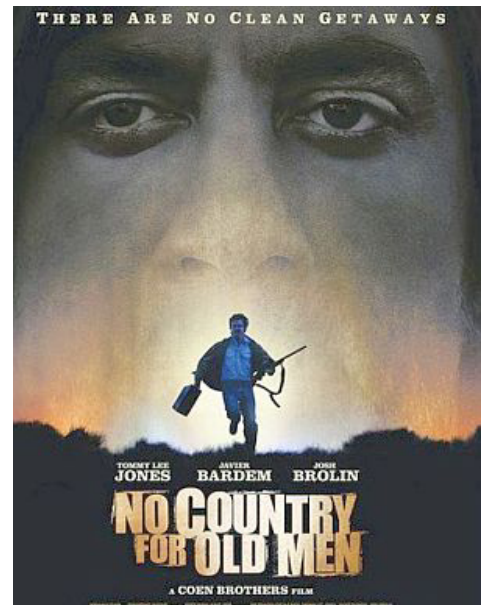
Stilfuld, men en anelse banal allegori Af Arne Kristoffersen

Året er 1980, stedet er det barske og øde grænseland mellem Texas og Mexico. Her har vi været før – i hvert fald på film. Tre mænds liv bliver pludselig filtret ind i hinanden på grund af en kuffert fuld af penge. Llewellyn bor sammen med sin kone i en trailer-park og hutler sig gennem tilværelsen. Men en dag, hvor han er på jagt, finder han en kuffert fuld af penge – efterladenskaberne efter et blodigt narkoepgør. Han tager kufferten med hjem, og der gør man ikke ustraffet. En psykopatisk lejemorner, Anton Chigurh, bliver sat til at finde ham og skaffe pengene tilbage, og alt hvad der kommer i vejen for ham på denne "mission" kommer af dage på blodigste vis. Samtidig er den lokale sherif, Ed Tom Bell, i gang med at udforske bandeopgøret og kommer derved på sporet af både Llewellyn og Anton.

Filmen har som forlæg en roman af den amerikanske forfatter Cormac McCarthy, som er kendt for sit kuldslåede univers. Mennesket lever i en verden uden retning og uden håb – ja, det trækker godt nok vejret og har visse gøremål, men et egentligt liv kan man dårligt kalde det. Denne stemning er til fulde overført til filmen. Motoren i filmen er den klassiske kliche: jagten – 'The Chase'. Her i form af morderens indædte jagt på Llewellyn og pengene. Men motoren kører i de lave gear. Det er som om Coen-brødrene fortaber sig for meget i at vise, hvor dygtige de er til at vende og dreje de velkendte western-klicheer, og hvor gode de er til at bygge en scene op, skabe en stemning. Det betyder desværre, at selve historien jævnlige går i stå. Man mister efterhånden interessen, også fordi vi bliver trukket med rundt sammen med psykopaten og partout skal overvære hans infantile snak og blodige likvideringer. Der ligefrem dvæles ved ham – særligt da han er blevet ramt og på rigtig mandfolkevis syer sig selv sammen. Slet skjult fascination?? I det opbyggede mytologiske univers optræder han som inkarnationen af onskaben. Men på mig virker det ikke. Han virker mere bøvet og maskinagtig end "ond"!

Den desillusionerede og livstrætte sherif fungerer som en slags fortæller. Det er ham, der - sukkende og hovedrystende - forsøger at forholde sig til al denne vanvid, og som igen og igen må konstatere, at ingenting er, som det var i gamle dage. Efter man holdt op med at tiltale hinanden med "De" og sige "Herre" og "Frue", er det hele gået ned ad bakke. Well! Naturligvis ligger der en ironisk distance til denne trætte konstatering, men den humor, der ellers varmede lidt i mesterværket "Fargo", trænger ikke igennem i denne film.

Denne moralske allegori om tidens (amerikanske?) meningsløshed og menneskelig dårskab er faretruende tæt på at ende i banaliteter. Men fantastisk stilfuldt pakket ind.

USA 2007 - Instr. og manus: Ethan Coen & Joel Coen efter roman af Cormac McCarthy - Medv.: Tommy Lee Jones (Ed Tom Bell), Javier Bardem (Anton Chigurh), Josh Brolin (Llewellyn Moss), Woody Harrelson (Carson Wells), Kelly Macdonald (Carla Jean Moss), Garret Dillahunt (Wendell), Tess Harper (Loretta Bell), Barry Corbin (Ellis), Rodger Boyce (sheriff i El Paso) - 122 min. - Biografpremiere d. 7/3 2008 - Udlejning/pressebilleder © UIP/Buena Vista - Tilladt for børn over 15 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6255&area=1>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2640>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/no-country-for-old-men-film-review-by-amber-wilkinson>

<http://www.nytimes.com/2007/11/09/movies/09coun.html>